

Això és com tot

Parlar per parlar, de llibres, principalment.

dijous 28 de març de 201

Calafat, l'interlocutor dels llibres.

Diu John Carlin que li fan pena els periodistes que han de fer les cròniques dels partits del Barça, pena i admiració, puntualitza, “per pensar en com fan per a buscar noves formes de contar, nous adjectius per a descriure”. El periodisme té eixes coses, demana regularitat marcial i freqüència titànica. I qui diu partits de futbol, diu, per extensió, cròniques literàries. Parlar de llibres té el mateix risc. D'on traure sempre l'adjectiu? Com fer que no s'esgoten les paraules? Francesc Calafat deu tindre la clau amagada en alguna caixa forta, perquè porta anys i panys observant i comentant la literatura en general i la catalana en particular, sense descans, quotidianament. I sempre troba les paraules.

És allò que en diem un crític literari, aquella figura mig real mig llegendària, martell de creadors, jutge d'art, i un etcètera de tòpics. Res

de tot això, en Calafat. El de Bellguard és un crític “conscient”, allunyat de ressentiments àcids - ja sabem, allò que els crítics són escriptors frustrats -, i de torres d'ivori: “els escriptors són exploradors de primera, mentre que el crític a tot estirar ho és de segona”. Directe. Sobri. Ara ve de publicar *Països de paper* (Afers 2013), on arplega quasi dues dècades d'observació constant de la literatura en general i la catalana en particular, parapetat sovint darrere les columnes del Quadern que publica EL PAÍS.

Per a criticar cal llegir. Evidència a crits. Calafat és, per damunt de tot, un lector, i llegir implica reflexionar. Ell ho sap. La seua reflexió és continua, ara sobre la literatura com a art, ara sobre l'última novel·la candorosament publicada. *Països de paper* es divideix en cinc parts, la primera on s'arpleguen dos escrits que pensen l'art, la literatura i, de retop, el món: “l'art no és la vida, d'acord. Però un art sense vida sol tenir poca vida”. Més endavant, hi ha l'espai per a les traduccions, l'oxigen de les literatures, i més per a la catalana. Calafat confirma Camus, eleva Grossman i descobreix Erri de Luca. És en la tercera part, però, quan s'endinsa en la crítica “pura”, aquelles peces redones que dialoguen amb l'última novetat editorial i l'analitzen sense mal humor. Ací trobem l'autor més còmode, gaudint del seu medi natural: apunta, matisa, sanciona, mai ataca. Per al final deixa els seus escrits sobre poesia i assaig. En aquest últim, imponent, sobresurt encara la figura hipertrofiada d'un Fuster insuperable.

Un crític conscient, n'he dit. I em reafirme. Sap on estan els seus límits i obligacions, per això s'ajuda d'un estil metòdic, precís, útil, que no es perd en esteticismes frustrats. Calafat descriu, i descrivint estripa. Les seues peces són directes, al moll de l'os. Tot plegat, fan de *Països de paper* un assaig fragmentari, un mural parcial, peces d'un trencadís que creix a cada moment. Però també, per què no, pot ser, fins i tot, un manual de consulta sui generis, on buscar i trobar l'opinió experta.

Llegim *Països de paper* i, a poc a poc, sense adonar-nos-en, sense academicismes, ens trobem amb la fotografia de la literatura catalana actual. I és que Calafat és d'aquelles persones que li prenen el pols regularment, tossudament i sense pausa a una literatura petitament gran, de lectors migrats però fidels. Sense heroïsmes, però. La seua és una tasca de normalitat absoluta, determinant. L'escriptor necessita el lector, i el lector necessita una ànima caritativa que no és que l'aconselle, sinó que li mostre les possibilitats infinites del paper. Ell ho fa, sense dubte. I de bon gust.

Per a rebre els posts al teu correu

Arxiu del bloc

▼ 2013 (16)

▶ maig (1)

▶ abril (4)

▼ març (4)

[Calafat, l'interlocutor dels llibres.](#)

[“Records de dies que no saps si has viscut o pensa...”](#)

[Mònica Oltra, amb cortesia, per Ferran Torrent.](#)

[Shakespeare sempre torna](#)

▶ febrer (4)

▶ gener (3)

▶ 2012 (5)

Sobre @carlesfeno

[Carles Fenollosa](#)

[Visualitza el meu perfil complet](#)

Seguidors del blog

[Carles Fenollosa](#)

Afegeix als cerci

12 em tenen als cercles

[Mostra'ls tots](#)

Share It

[Share this on F](#)

[Tweet this](#)

[View stats](#)

[\(NEW\) Appointment](#)